

## Posudek k diplomové práci Samuela Šroma

jednoduše,  
minimálními prostředky  
k nejistým výsledkům

Se Samuelem Šromem jsem se seznámil loni v Mikulově. Je nám oběma blízká snaha některé svoje výtvarné pokusy realizovat v kovu. S vlastní Samuelovou tvorbou jsem se osobně a nezprostředkovaně setkal jen dvakrát. Poprvé v roce 2016 ve staré budově bývalé Mosilany, kde v prostorové instalaci s názvem Shora a Svítky použil role hliníkového a mosazného plechu. A podruhé jsem mu dokonce s přípravou výstavy v domě U Tří knížat pomáhal. Výstava z února 2017 se jmenovala Zrcátka. Samuel zde do jednoho oblouku sklepa umístil levitující tabuli hliníkového plechu - tři dny doma vlastnoručně leštěnou až do podoby zrcadla. To trochu pokřiveným způsobem odráželo dění ve sklepě. Kresba tabule na protější zdi byla dokonalá.

Na mne nejvíc zapůsobily destruktivní tahové zkoušky měděných, mosazných a hliníkových tyček a jejich následná tvarová proměna. Této části Samuelovy tvorby si osobně nejvíc vážím.

Ve svých realizacích kromě kovu a jeho různých podob používá Samuel také beton. O jedné své betonové práci s názvem Zeď napsal: „Princip vzniku se dá chápat jako místně specifický, a to tím, že pracuje s prostorem, do něhož je objekt vkládán. Propojením různých bodů prostoru /galerie/ dochází k definici půdorysu instalace. Samotné konstruování plastiky vychází z mechanických a konstrukčních principů betonu a jeho formování.“

Na výstavě Střety+Průniky+Přesahy představil plastiku, která byla složená z prefabrikovaných kusů (210x100x3,5 cm), kde se výtvarno plně přizpůsobilo vlastnostem a možnostem materiálu a kde se Samuelovi podařilo tyto stavebnicové objekty citlivým způsobem zakomponovat do daného prostoru galerie a působivou instalaci ještě umocnit přidáním skoro až magického barevného osvětlení.

### Mimésis

Závěrečnou bakalářskou práci jsem zatím viděl pouze v modelu. Všechny důvody, proč se Samuel pro tuto instalaci rozhodl, popisuje ve své obhajobě.

Protože instalace samotná v době, kdy píše tento posudek, ještě není dokončena a má představa o ní se opírá o spoustu věcí, které zatím existují jen jako předpoklady a plány, chtěl bych se zaměřit jen na jednu z funkcí této instalace. Na tu část, kde Samuel mluví o instalaci jako o ZDI a jak tento nový prvek bude na místě, kde ho třeba nikdo nečekal, působit.

Osobně respektuji myšlenku přesunout stejné panely, které se nějakým způsobem osvědčily ve vnitřním prostoru (ale v jiném seskupení), do vnějšího prostoru.

VEN.

Ale jakou životnost bude mít tento křehký objekt?  
JAK VLASTNĚ BUDE BĚHEM VÝSTAVY FUNGOVAT?

Nestane se už druhý den Lennonovou zdi? Jak ho přijmou „domorodci“ zvyklí v parčíku dvakrát denně venčit psy? Nepovalí ho druhý večer opilci vracující se z hospody ?

Věřím, že ne a sepsal jsem si několik možností, jak bude objekt během výstavy žít...

Bude nasávat do svého betonového těla vůni velkoměsta.

Bude parvánem milenců, promítacím plátnem nekonečných stínůher, odrazovou plochou všech zvuků a hluchů, majákem pro noční ptáky, bezplatnou plakátovací plochou, zástěnou pro opravu prasklého potrubí, úkrytem pro zloděje, skvělou venkovní galerií...

Je to prostě 3D minimalistický obraz ohraničující Samuelem vybraný prostor na průsečíku dvou ulic, který se mění minutu po minutě, 24 hodin denně - je jiný, když zaprší, když ho osvítlí slunce, když se postupně noří do tmy.

Je připraven pojmout dotyky kolemjdoucích,

škrábance a úlety sprejerů,

je odpočívadlem pro ptáky,

domovem – i když polovičním – pro bezdomovce,

nekonečnou betonovou plání pro mouchy, pavouky, brouky a mravence,

otevřenou čichací knihou ve tvaru Té pro psy,

pozadím pro selfíčka,

lapačem uličních průvanů,

poslední zastávkou pro nepozorné řidiče...

Ve své obhajobě mluví Samuel o svém objektu jako o zdi a že hlavním cílem je „apelovat na základní emoce diváka, který se dostává do kontaktu s touto instalací“...

Ale ne každý kolemjdoucí bude mít sebou na vodítku Tracyho tygra – prostě až tam tahle stěna nebude, až skončí výstava, něco se ztratí.

Jak se zamýšlená instalace povedla nebo nepovedla, uvidíme až v den obhajoby.

## Závěrem

*...to všechno se tak udělalo a stalo. Když přišla Laura, objevil se i tygr. S ní a s Tracym přešly do prodejny obrazů, kde byla podle domluvy klec. Z prodejny vyšel jen Tracy a Laura. Když policisté, kteří celou akci sledovali, vešli do prodejny, žádné zvíře v ní nenašly, klec byla prázdná.*

*William Saroyan: Tracyho tygr*

Hodnocení: A

Jaromír Šimkůj

1.6. 2017